

**Chronologiæ Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustiſimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

7. Vtrum hi anni ab excidio Ierosolymitano inchoentur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](#)

4. Ad quartum argumentum dico: aliud est transmigratio, aliud est horum amorum origo. Transmigratio dici potest, non ea solum, quæ fuit Iechoniam, sed etiam quæ fuit Sedeciae, immo & illa qua Daniel abducens est, & sic plures sunt transmigrations, non tamen plura vinis captiuitatis septuageniarum, qua de annis principia. Bene etiam monet Torniellus ad an. m. 3429. num. 12. Evangelistam, cum Christi genealogiam texere vellet, fecisse mentionem Iechoniam, opia per hunc, non autem per Sedeciam genus Salvatoris deducitur, nec villa protius est causa cur S. Matthæus ad istos 70. annos respexisse puretur.

5. Ad quintum respondeo: ista vaticinia non quidem in totam regni Babylonici durationem feruntur; æquæ tamen directè imperij Chaldaeorum finem, & terminum seruitutis, qua variae gentes Babylonij subiectiebantur, indicant. Nec refert, quid directè, quid indirectè tangatur, cum certum sit, in idem tempore incidere & regni Babylonis eversionem, aut si manus ad Cyrum Persam, translationem, & finem seruitutis, qua Nabuchodonosor & eius successores, cum aliis, tum maximè Iudeos optimebant. Non sunt adæquatè ijdem anni, delocationis terræ, & captiuitatis Babylonicae: sic enim à fine Sedeciae captiuitas ortum sumereret, quod hæc opinio non patitur. Sublato enim Sedecia, terra delata fuit, donec soluta captiuitate sub Cyro Iudei postliminio in terram suam veteresque coloni reuertentur, exactis septuaginta annis ex quo gentes Nabuchodonosoris iugum subire inceperant. Denique Iudei ab anno 13. Iohannes, que ad quartum Ioakimi, per annos 23. Prophetis recta monentibus non collaterant, ac proinde digni erant, ut post tot annos, mox retentis Babylonie, qui cum Daniele capti fuerant, regia stirpe oriundis, inciperent regi Babylonis letare septuaginta annorum seruitutem.

QUESTIO VII.

Vtrum hi anni ab excidio Ierosolymitano inchoentur.

Torniellus ad an. m. 3447. num. 2. Luce, inquit, meridiana clarius est, 70. Babylonicae captiuitatis annos à Ieremias pronunciatos, sine dubio fluxisse à capitulo Sedeciae, que Ierosolymorum regione desolata. Quam sententiam latè propugnat Sambucus an. m. 3429. à num. 9. cum Neotericis non paucis, vt Pererio lib. 10. in Danielem, Villapando to. 3. p. 1. lib. 3. cap. 1. Serario 4. Reg. sub finem, Sigonio in Sulpitium, Tursellino in sua Chronologia. Huc etiam accersitur Verronius, Adriochomitus, Mercator, Funcius Phrygio, aliquæ se Etarij. Probandi auctores suam sententiam ex varijs Scripturæ locis 1. Ierem. c. 25. initio. Verbum, quod probamus, factum est ad Ieremias de omni populo Iuda. Vbi in rem suam duo animaduertenda monent. Alterum, hac prophetam denunciatam captiuitatem esse, de omni populo,

lippi

nologia
stamenti

IV

232

non de parte populi; qualis fuit an. 4. Ioakimi, & in transmigratione
Alterum hanc prophetiam editam anno 4. Ioakimi, & de re fugitur
non esse intelligendam de ea captiuitate, qua primum Daniel & Ion
anno 3. Ioakimi transmigrarunt. Vrgent deinde, quæ eodem capitulo
v. 9. & seqq. Erit vniuersa terra hac in solitudinem & stuporem. Quæ soluta
Ioakim non fuit. Rursum seruent ornes gentes istæ regi Babylonum 70. annos
captiuitatis denunciatio videtur Saliano tam per spiculam reddere humanitatem
veritatem, vt nulla tergiversatione calari possit. Ita ipse numerus, & cetera
Iosepholib. 10. Antiq. cap. 11. & 1. contra Appionem. Tertius Scriptor
vnde argumentantur, est Dan. 9. v. 2. Ego Daniel intellixi in libro natus
de quo factus est sermo Domini ad Ieremiam Proph. iam, ut completeret tunc
Ierusalem septuaginta anni. Sic in Hebreo, Greco, Chaldaeo legimus. Vnde
tautus: Predixerat Ieremias 70. annos desolationis Templi, post quos rursum
in Iudeam, vi edificaretur Templum & Ierusalem: primo scilicet anno Cyri, id est
locum adducunt. 2. Paralip. cap. 6. v. 20. quæna supra ante q. 2. delectant
firmant ex Isaiae 2. v. 15. In obliuione eris o Tyre septuaginta anni, sicut dicitur
Post septuaginta autem annos, erit Tyre quasi canum meretricia. Et velet, de
septuaginta annos, visitabit Dominus Tyrum, & reducet eam ad meritos suos.

2. Ex Ioseph.

Probatur hæc sententia secundo varijs antiquorum testimoniis, quæ
primum est Iosephi, lib. 10. Antiq. cap. 11. Rex vero Babylonis, probat
bus tribubus, nullam gentem in ea regione repulsit, ut Iudea cum
ac Templo, per 70. annos deserta maneret. Et lib. 1. contra Appionem
Nabuchodonosore ait: cunctū generis nostri populum auferens magna
Ionom, vnde ciuitatem contigit desolari annis 70. usque ad Cœnophororum
Persarum. Et rursus eodem libro: Nabuchodonosor decimo octavo
anno, templum nostrum ad desolationem usque perduxit, & con-
sumit annis 70. Secundo vero anno Cyri fundamentis depositis, rum
anno Darij perfectum est. Item lib. 11. Antiq. cap. 1. ait Ieriam de Cœnophororum
tasse 210. annis antequam solueret captiuitatem, annis vero 140. impular,
templum vastaretur. Vnde patet eum ab exercito templo usque ad
70. numerare.

Ex Cle-
mentie.
Hierony-
mi, renzo,
Leontio.

3. Secundum testimonium est Clementis Alexandrinii lib. 1. Secundum Historia
agens de captiuitate Sedeciae. Duravit, inquit, hec captiuitas 70. anni. Tempore Sedeciae
S. Hieronymi hac quæst. num. 1. relatum. Quartum Irenei & Eusebii
Historia cap. 8. vbi numerantur 70. anni ab ea captiuitate Iudeorum
ruptæ sunt à Nabuchodonosore, vna cum Templo sacra Scriptura. Vnde patet
tempus, quo in patriam rediere. Quintum Leontij Bizantini lib. 1. ad te-
qui cum dixisset Nabuchodonosorem regnante Sedecia Iudeorum

abduxisse: post annos 70. inquit, regnante Cyro tursum Ierosolyma pro-
cessunt. Similia tradunt Eusebius lib. 10. Præpar. Euang. cap. vltimo. Ni-
cephorus Calixt. lib. 1. cap. 6. Ecceulphus lib. 3. cap. 17. Hæc prolixius retuli, ve-
rum hanc sententiam amplecti voluerit, fundamenta, quibus ea nititur, in
propositu habeat.

7. Ab hac tamen sententia meura calculum abstineo: sic enim colligeren-
tia Templo vastato, ad annum secundum Darij, quo instauratum est inclusi-
us anni 89. aut 87. nimirum 70. captiuitatis Monarchæ Cyri 9. aut 7. Camby-
sus Scriptorum, qui ab euersione usque ad annum Darij 70. duntaxat annos
89. aut 87. remanebit annus Nabonassari 122. qui debet esse ultimus Nabopo-
lassari: sed Ptolemæo est... Chyniladanum postremus: nam eclipsio Lunæ fa-
cilius annum Nabonass. 127. die 18. Athyr, ad annum quintum Nabopolassari re-
stitutus post Nabopolassarum, constituit Nabuchodonosorem eique annos 43.
8. Illa verba, de omni populo, quæ ex Scriptura primo loco afferunt, non refe-
rentur ad sciam ultimam captiuitatem, sed ad verbum, sive oraculum, quod sa-
epe ad Ieremiam, ut sensus sit, eam prophetiam dirigi non ad eos tantum qui vel
cum loakimo vel cum Sedecia migraturi erant, sed ad populum uniuersum, ut

*Conclusionis
Negat.
Prob. 1.*

lippi

nologia
stamenti

IV

Appionis
singulis
ad Com
tautum 88. Prioris autem Monarchæ Cyri, fuit Nabonassari 210. De his
anno 88 remanebit annus Nabonassari 122. qui debet esse ultimus Nabopo-
lassari: sed Ptolemæo est... Chyniladanum postremus: nam eclipsio Lunæ fa-
cilius annum Nabonass. 127. die 18. Athyr, ad annum quintum Nabopolassari re-
stitutus post Nabopolassarum, constituit Nabuchodonosorem eique annos 43.
9. Illa verba, de omni populo, quæ ex Scriptura primo loco afferunt, non refe-
rentur ad sciam ultimam captiuitatem, sed ad verbum, sive oraculum, quod sa-
epe ad Ieremiam, ut sensus sit, eam prophetiam dirigi non ad eos tantum qui vel
cum loakimo vel cum Sedecia migraturi erant, sed ad populum uniuersum, ut

clas-

clarissimè ex ipso texu intelligitur. Hinc statim adnecditur: prophetæ *maiæ* Propheta ad omnem populum Iuda. Hoc vaticinium anno 4. loakim regnante in tempus futurum, editum est: Deus enim ore Ieremij denuntiavit dæi & gentes circumiacentes seruant Nabuchodonosori (cuius usque annus agebatur) & sequentibus Babylonij regibus 70. annis simul fuisse in dies simul, sed successivis temporibus iugum Babylonice feruntur ut subirent, nec ante annum 70. excuteret. Sic illi qui anno 3. loakim regnante ingati, vel abducti fuerant facile poterant coiucere, se iugum istum usque longo 70. annorum tractu laturos.

7. Ex v. 9. &c seq. q. duo tantum, quæ ad tem præsentem faciuntur. 8. A 1. terram Iuda in solitudinem fuisse redigendam. 2. hanc seruientem dum annos 70. Solitudo vero terræ Iuda, non dicitur super futura seruitur. 9. Si totos 70. annos æquatura: hoc enim iure merito negat præcedens annos 1. fautores q. 6. num. 1. & alijs num. 2. ibid. relati. Enin uero terram non habent annimodæ ante annum 23. Nabuchodonosoris desertam omnes fatentur, sicut et quidem anno, transfusil Nabuzardan magister militia animas Iudæam suam finita quadraginta quinque.

Obiectio.

Résp.

8. Replicant quidem nonnulli, & aiunt, pauculos illos agricolas pediuisse, quo minus terra desolata esset, cum mox fugitiui in Egyptum. Sed in Iudea morarentur. Verum haec interpretatio, non aridet Cornelius inquit, Nabuchodonosor non ante annum circiter 35. regni sui perdomuit: exinde subegit Ammonitas & Moabitæ, ac deinde rursus vicinos Iudeos racemantur, remanentes, quam profugos ad Ammon & Moab. Ita ille cum Lyrano, Doro. Quicquid sit, omnes fatentur, quatuor ut minimum annos ab Urba translatos prius fuisse, quam isti 745. Iudei Babylonem ducerentur, gentes iugo Babylonico colla subderentur: tametsi generalis illa seruitur partem aliquam populorum seruentium totos 70. annos tenuerint, tandem anno desierint, quo & Babylonicum imperium, iuxta illud v. 21. cumque impleti fuerint septuaginta anni, visitabo super regem Babylonie. Ibidem notat Sanctius, idem, qui Babyloniam fregere potentiam, transtulere ad Persas, eodem anno liberam Iudeis potestatem fecerunt, triam redeundi.

9. Quis igitur sensus est horum verborum? & seruient omnes regi Babylonis septuaginta annis? Respondeo cum Cornelio, extantia, qui vel anno 1. Nabuchodonosoris, vel migrante Iechania cam captiuitatem ordiuntur, nihil aliud velle Propheticam, quam genitam multarum gentium seruitutem ad annum septuagintum ducunt, certe quædam regiones citius, quædam tardius in illam subiectum.

impellendi forent, Illi nihilominus, in quos hoc flagellum tardius incubuit, cunctur 70. annos seruuisse, hoc est, usque ad annum communis seruitutis anno 1. Nabuchodonosoris incepit septuagintum. Similem loquendi formam esse Exodi 12. v. 40. bene aduertit idem auctor, ubi Hebrei dicuntur habuisse in Aegypto 430. annis, non quod omnibus illis annis ibi habitauerint, sed quod ibi habitauerint usque ad annum 430 computandum scilicet a vocacione & egressu Abrachae ex Chaldaea in terram Chanaan. Gen. 12. v. 1. Simile quoque esse iudith 16. v. 28. ubi ipsa dicitur mansisse in domo viri sui annos 35. Cuiusmodi interpretationem admittit Torniellus ad annum m. 2929. nunc. citatur, ac per S. Augustinum & Naclantum. Pluribus exemplis hunc loquendi modum defuerunt diuinum Gen. 11. v. 12. & cap. 15. v. 13. Iudicum 6. v. 1. & cap. 18. v. 31. num. 3. a feruntur. Simili interpretatione intelligi debet, quod de septuaginta annis desolacionis Jerusallem legitimus Dan. 9. & de sabbatis terrae 2. Paralip. 36. vers. 20. In annis 70. enim locis tantum agitur de completione 70. annorum de quibus Ieremias sicut etiam in annis 70. annis 13. a Nabuchodonosore obsecram fuisse plerique omnes satentur; obsideri coepit anno 16. delinente, aut ineunte 17. Nabuchodonosoris regis latere docet Petavius lib. 9. cap. 5. Quia ratione capta fuerit, circa annum Nabuchodonosoris tricesimum, anni ferme 12. post excidium Ierosolymorum. Unde apparet non eodem anno omnibus & singulis illis gentibus iugura seruitutis inieatum, quas regi Babylonie seruituras praedixerat Ieremias, sed de Tyro latius suo loco. Veterum testimonia in huius sententiae fauorem allata quæst. seq. commodius expendetur.

Q VÆ S T I O VIII.

Vtrum hi 70. anni ab enthronismo Nabuchodonosoris ducantur.

Dissentent nonnulli antiqui apud Eusebium in Chronico, ad Olymp. 58. *Multis afferuntur*. Colligitur, inquit, omne tempus captiuitatis Iudaorum an. 70. qui secundum quofdam firmante. anno losakim coepit, usque ad viceustum annum Cyri regis Persarum computantur. Salpitius lib. 2. sacra hist. qui tempus septuageneriaæ captiuitatis expletum trahit a anno primo Cyri, cum Balassar regnasset annos 14. Euilmerodach. 12. Nabuchodonosor a capta Sedecia, 26. non autem est dubium, quin antea regnauerit Quæst. Chron. P. 2. hh annos

lippi

nologia
stamenti

IV